

V XXVI. leto.

Za nami je prvo daljše razdobje — dvajsetpet let — in »Zvonček« nastopa danes pot še lepši in še boljši bodočnosti nasproti.

Doslej smo učili in razveseljevali mladino, zakaj oboje — učenje in veselje — je delež mladosti, ki je najlepša doba vsakega človeškega življenja.

Tudi poslej se hočemo ravnati po istem pravcu, ki je tako jasno izražen v vseh dosedanjih letnikih in ki je našemu listu pridobil toliko čitateljev in prijateljev.

Kadar učimo, nismo usiljivi, suhoparni in odurni, ker nečemo s poukom nikogar odbijati od sebe in nečemo nikomur knjige priskutiti in osovražiti. Lepa knjiga naj ne zbuja v otroku strahu in bojazni, temveč ga naj vabi k sebi kot njegova resnična, plemenita in odkrita srčna prijateljica.

Taka knjiga je bil in ostane naši mladini »Zvonček«.

Veselje ne bodi nebrzdano, da se ne izpremeni v sirovost in ne-tečnost; veselje bodi iskreno, preščno, polno dobre volje, šale, dovtipa in smeha, da se dviga lepota in vedrost mladosti do one stopnje, ki je vsakemu mila in draga. Kadar se nagnejo mlada lefa v zrelejšo dobo, ostani vsakemu od vas spomin na mladost najradostnejše čustvo srca in duše! Mladost mine, a spomin nanjo nam ostane vedno svež in se nikoli ne postara.

Takemu veselju je služil in bo služil naš »Zvonček«.

Ustrezali bomo torej tudi v bodoče vsemu, kar je dobro, lepo in koristno, in o čemer smo prepričani, da je za vzgojo in pouk naše mladine potrebno. Z vsemi svojimi močmi hočemo prispevati k zakladnici vrlin in kreposti, ki naj iz nje črpa naša mladina moč telesa in lepoto duše, da bo ta naša mladina svoji domovini in svojemu narodu bramba, ponos in čast.

Naša Jugoslavija hoče in potrebuje delavnih, zavednih, krepostnih in za vsako žrtev vedno pripravljenih ponosnih državljanov, zato bomo mladino vzgajali v domoljubnem in državnem duhu tudi v tem letu!

Končno prosimo vse dosedanje naročnike, naj nam ostanejo zvesti v XXVI. letu in naj nam pridobe mnogo novih prijateljev in naročnikov.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO.

